

TvO: Gelezen 29/04/2025

Ministerie van Financiën

TER BESLISSING

Aan

de staatssecretaris van Financiën - Fiscaliteit, Belastingdienst en Douane

Directoraat-Generaal
voor Fiscale Zaken
Directie Directe
Belastingen & Toeslagen

Persoonsgegevens

nota

Kamervragen van de leden Van Eijk en Kisteman over het voorkomen dat gezonde bedrijven onnodig failliet gaan en het bieden van maatwerk voor ondernemers

Datum

28 April 2025

Notanummer

2025-0000120947

Bijlage

I. Kamerbrief met beantwoording Kamer-
II. Kamervragen

Aanleiding

De leden Van Eijk en Kisteman hebben op 10 april jl. Kamervragen aan u gesteld over het voorkomen dat financieel gezonde bedrijven onnodig failliet gaan en het bieden van maatwerk voor ondernemers met coronabelastingsschulden. In de bijgevoegde Kamerbrief worden deze Kamervragen beantwoord. In de beantwoording is opgenomen dat het saneringsbeleid op een aantal onderdelen zal worden verduidelijkt door wijziging van de Leidraad Invordering 2008 (LI 2008).

Beslispunt

- 1) Gaat u akkoord met het verzenden van de bijgevoegde Kamerbrief (bijlage I)? Wij adviseren u hiermee akkoord te gaan en de brief te ondertekenen.
- 2) Gaat u akkoord met het wijzigen van artikel 26.3.8 LI 2008, zodat wordt verduidelijkt wanneer en welke crediteuren als dwangcrediteur kunnen worden aangemerkt? Wij adviseren u hiermee akkoord te gaan
- 3) Gaat u akkoord met het wijzigen van artikel 26.3.9 LI 2008, zodat wordt verduidelijkt wanneer de ontvanger kan instemmen met een akkoord waarbij de aflossingsperiode meer dan twaalf maanden behelst? Wij adviseren u hiermee akkoord te gaan.
- 4) Gaat u akkoord met het openbaar maken van de nu voorliggende nota, conform de beleidslijn Actieve openbaarmaking nota's?

Akkoord

Akkoord

Akkoord

Akkoord.

Kern

- Leden Van Eijk en Kisteman hebben op 27 maart jl. een motie ingediend waarin het kabinet wordt opgeroepen te voorzien in beleid waarmee maatwerk kan worden geboden en kan worden voorkomen dat financieel gezonde bedrijven onnodig failliet gaan.
- De bovenstaande motie is op 1 april door de Kamer aangenomen. Op diezelfde dag heeft u de Kamer schriftelijk medegedeeld dat u de motie beschouwt als afgedaan, aangezien de Belastingdienst al maatwerk biedt en de Kamer is en wordt geïnformeerd over het saneringsbeleid van de Belastingdienst.
- Leden van Eijk en Kisteman hebben vervolgens Kamervragen gesteld over het voorkomen dat financieel gezonde bedrijven onnodig failliet gaan en het bieden van maatwerk voor ondernemers met coronabelastingsschulden. Hierbij vragen de Kamerleden ook om een reflectie op uw reactie op de aangenomen motie.

- In de beantwoording van de Kamervragen wordt (opnieuw) aangegeven welke ruimte de Belastingdienst al heeft om maatwerk te kunnen bieden en waarom bepaalde wijzigingen van het saneringsbeleid niet noodzakelijk en/of wenselijk zijn.
- Daarnaast worden wijzigingen van de LI 2008 voorgesteld ter verduidelijking van het saneringsbeleid. Tijdens de beantwoording van eerder gestelde Kamervragen over het saneringsbeleid is aangegeven dat actief wordt gekeken naar eventuele knelpunten en aanpassingen in het saneringsbeleid. Dat proces is voortgezet. Uit de beoordeling van het saneringsbeleid is – na beantwoording van die eerdere Kamervragen – voortgekomen dat het wenselijk is dat het saneringsbeleid op een aantal onderdelen op korte termijn in ieder geval wordt verduidelijkt. Hiervoor zal de LI 2008 moeten worden gewijzigd.

Toelichting beslispunt 2 (verduidelijking dwangcrediteur)

- Ten aanzien van ondernemers geldt in beginsel een stringent uitstel- en kwijtscheldingsbeleid. Een belangrijke reden hiervoor is het risico op concurrentievervalsing.
- Uit artikel 21 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 (URIW 1990) volgt de voorwaarde dat de ontvanger bij belastingschulden in de zakelijke sfeer alleen kan instemmen met een buitengerechtelijke sanering als alle crediteuren van de betreffende belastingschuldige in de sanering worden betrokken.
- Met deze voorwaarde wordt beoogd het risico op concurrentievervalsing te beperken en te voorkomen dat (uiteindelijk) sprake is van een eenzijdige sanering – enkel een sanering van de belastingschulden.
- De ontvanger heeft de ruimte om van de bovenstaande voorwaarde af te wijken. In artikel 26.3.8. LI 2008 is opgenomen dat een aantal crediteuren van de belastingschuldige vanwege hun onderscheidende positie niet hoeft te worden betrokken in het saneringsakkoord. Het gaat hierbij onder meer om pandhouders en zogenaamde dwangcrediteuren.
- Onder een dwangcrediteur wordt verstaan een leverancier die niet bereid is aan een akkoord mee te werken terwijl de onderneming zonder deze leverancier niet verder kan werken.
- Kamerleden Van Eijk en Kisteman vragen of u het beeld herkent dat de ontvanger in de praktijk een crediteur pas als dwangcrediteur aanmerkt als deze crediteur is aangeschreven en een akkoord heeft afgewezen (vraag 4).
- Uit de LI 2008 volgt niet expliciet dat een crediteur enkel pas als een dwangcrediteur kan worden aangemerkt als deze crediteur in het kader van het saneringsakkoord is aangeschreven en heeft aangegeven niet te willen meewerken aan het aangeboden akkoord.
- Het is niet wenselijk als een crediteur enkel als dwangcrediteur kan worden aangemerkt als deze crediteur is aangeschreven en een akkoord heeft afgewezen. Het is namelijk denkbaar dat de belastingschuldige op een andere wijze (al) aannemelijk kan maken dat de betreffende crediteur niet zal meewerken en zonder deze crediteur voortzetting van de onderneming in gevaar komt. In dat geval zou het daadwerkelijk aanschrijven van de betreffende crediteur een onnodige belasting zijn voor de belastingschuldige. Tevens bestaat het risico dat de betreffende crediteur door het aanschrijven in het kader van een saneringsakkoord op de hoogte raakt van de liquiditeitsproblemen en vervolgens niet meer of

op andere voorwaarden diensten of goederen wenst te leveren aan de belastingschuldige, waardoor voortzetting van de onderneming alsnog in gevaar kan komen.

- Om te verduidelijken dat een crediteur niet alleen als dwangcrediteur kan worden aangemerkt als deze crediteur is aangeschreven en heeft aangegeven niet in te stemmen, wordt voorgesteld artikel 26.3.8 LI 2008 te wijzigen. In artikel 26.3.8 zal worden opgenomen dat de ontvanger een crediteur als dwangcrediteur kan aanmerken als de belastingschuldige aannemelijk kan maken dat deze crediteur niet bereid is mee te werken aan een saneringsakkoord en dat zonder deze crediteur voortzetting van de onderneming in gevaar komt.
- Voorts zal worden verduidelijkt welke type crediteur als dwangcrediteur kan worden aangemerkt.
- In artikel 26.3.8 LI 2008 staat dat onder dwangcrediteuren wordt verstaan leveranciers die niet bereid zijn aan een akkoord mee te werken terwijl de onderneming zonder hen niet verder kan werken. Hiermee vergelijkbaar is de adviseur/boekhouder die de stukken moet produceren die voor de beoordeling van het aanbod nodig zijn.
- In de praktijk zou de term '*leverancier*' enkel kunnen worden geïnterpreteerd als leverancier van een goed en hiermee de reikwijdte van de onderhavige mogelijkheid om maatwerk te bieden (onnodig) beperken. Ook crediteuren die bijvoorbeeld een dienst leveren zouden afhankelijk van de omstandigheden van het geval noodzakelijk kunnen zijn voor voortzetting van de onderneming.
- Gelet daarop wordt voorgesteld om in artikel 26.3.8 de term '*leverancier*' te vervangen door de term '*handelscrediteur*'. Door aan te sluiten bij de term '*handelscrediteur*' wordt duidelijker welke type crediteur mogelijk als dwangcrediteur kan worden aangemerkt.
- Voorgesteld wordt om artikel 26.3.8 per 1 juli 2025 te wijzigen.

Toelichting beslispunt 3 (verduidelijking termijn betaling bedrag)

- Uit artikel 26.3.9 LI 2008 volgt dat betaling van het aangeboden bedrag in het kader van saneringsakkoord in beginsel zonder uitstel plaats vindt. De ontvanger kan echter toestaan dat het bedrag in termijnen wordt betaald. Hierbij is het uitgangspunt dat het aangeboden bedrag dan binnen twaalf maanden wordt voldaan.
- Door te verlangen dat het aangeboden bedrag binnen twaalf maanden wordt voldaan, wordt binnen een redelijke termijn voor de ondernemer en zijn andere crediteuren duidelijk of fiscale kwietschelding daadwerkelijk plaatsvindt. Daarnaast kan voor een periode van twaalf maanden een prognose worden gemaakt die voldoende betrouwbaar is.
- Bij eerdere Kamervragen van de leden Van Eijk en Kisteman over het saneringsbeleid van de Belastingdienst – Kamervragen van 8 januari jl. – is reeds aan u gevraagd of een langere termijn dan twaalf maanden niet wenselijk zou zijn.
- In de beantwoording van die Kamervragen heeft u betoogd waarom een langere periode in beginsel niet wenselijk is. U heeft daarbij echter ook aangegeven dat de ontvanger de ruimte heeft om in te stemmen met een akkoord waarbij de aflossingsperiode langer dan twaalf maanden is.
- Op dit moment blijkt uit de LI 2008 onvoldoende dat de ontvanger ook kan instemmen met een akkoord als de aflossingsperiode meer dan twaalf maanden behelst. Om te verduidelijken dat het niet uitgesloten is dat de

ontvanger instemt met een akkoord waarbij de aflossingsperiode meer dan twaalf maanden behelst, wordt voorgesteld artikel 26.3.9 LI 2008 te wijzigen.

- In artikel 26.3.9 wordt opgenomen dat de mogelijkheid bestaat dat de ontvanger kan instemmen met een akkoord waarbij de aflossingsperiode meer dan twaalf maanden behelst als de belastingschuldige aannemelijk maakt dat hij het bedrag van het saneringsakkoord niet binnen twaalf maandelijkse termijnen kan voldoen en nakoming van het akkoord is geborgd. De ondernemer dient dit aan de hand van een verklaring van een derde-deskundige te onderbouwen. Het instrument van de verklaring van de derde-deskundige biedt de ontvanger comfort en is ontleend aan het bestaande beleid voor een langere betalingsregeling dan twaalf maanden in verband met bijzondere omstandigheden (artikel 25.6.2a LI 2008). Indien de ondernemer in het akkoordtraject wordt bijgestaan door een gemachtigde met voldoende expertise en ervaring kan deze ook als derde-deskundige fungeren. Bij een te betalen akkoordbedrag onder de € 20.000 kan – net als onder het genoemde uitstelbeleid in verband met bijzondere omstandigheden – volstaan worden met een eigen verklaring van de ondernemer.
- Voorgesteld wordt om artikel 26.3.9 per 1 juli 2025 te wijzigen.

Communicatie

N.v.t.

Politiek/bestuurlijke context

- Op 8 januari 2025 hebben de leden Van Eijk en Kisteman vragen gesteld over de door PwC in december 2024 gepubliceerde Bijzonder Beheer Barometer. Hierbij is door de Kamerleden gevraagd of u overweegt het saneringsbeleid te wijzigen.
- In de antwoorden op die Kamervragen is aangegeven dat u (vooralsnog) geen reden ziet om het saneringsbeleid aan te passen conform de voorstellen van PwC en dat binnen FIN en de Belastingdienst wordt bekeken of wijzigen van het saneringsbeleid noodzakelijk zijn.
- Vervolgens heeft lid Van Eijk tijdens het commissiedebat Belastingdienst van 13 maart jl. aan u gevraagd om concreter aan te geven welke wijzigingen van het saneringsbeleid zullen plaatsvinden dan wel worden onderzocht. U heeft vervolgens toegezegd de Kamer voorafgaand aan het volgende commissiedebat Belastingdienst te informeren over eventuele wijzigingen van het saneringsbeleid.

Informatie die niet openbaar gemaakt kan worden

Niet van toepassing.